

רע"פ 3763/19 - זיאד תעאמרה נגד הועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים

בבית המשפט העליון

רע"פ 3763/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: זיאד תעאמרה

נגד

המשיבה: הועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעתפ"ב 51010-03-19 מיום 5.5.2019 שניתן על ידי כב' השופטים ר' יעקובי, מ' בר-עם וח' מ'לומפ ובקשה לעיכוב ביצוע פסק דין

בשם המבקש: עו"ד ג'יאת' נאסר

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' יעקובי, מ' בר-עם ו- ח' מ'לומפ) בעתפ"ב 51010-03-19 מיום 5.5.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ס' אלבו) בצה"מ 58348-02-19 מיום 5.3.2019.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 7.2.2019 נמסר למבקש צו להריסת תוספת בנייה לאחר שהפר צו מינהלי להפסקת עבודה בהתאם לסעיף 217 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: צו ההריסה). צו ההריסה ניתן נגד הבנייה שנוספה למבנה בטון ואבן בן 3 קומות, גג וקומת חניה, בשטח של כ-750 מ"ר (להלן: המבנה), שבוצעה לאחר שנמסר למבקש צו

עמוד 1

מינהלי להפסקת עבודה ביום 5.7.2018 (להלן: צו להפסקת עבודה). שני הצווים הומצאו למבקש בשפה העברית.

2. בקשה שהגיש המבקש לביטולו של צו ההרסה נדחתה על ידי בית משפט השלום בירושלים. בבקשתו, טען המבקש, בין היתר, כי לא הפר את הצו להפסקת העבודה כיוון שאינו יודע קרוא וכתוב בשפה העברית וכי תוכן הצו ומשמעותו לא הוסברו לו על ידי המפקח שהמציא לו את הצו. לשיטתו, מוטלת חובה על המשיבה להמציא לו צו להפסקת עבודה מתורגם לשפה הערבית.

בית המשפט השלום דחה טענותיו אלו של המבקש בקבעו כי המבקש מבין עברית, כפי שעלה הן מחקירתו בבית המשפט במסגרתה הודה כי הוא מבין עברית, והן מחקירתו בפני המשיבה, שנערכה בשפה העברית ובה ציין המבקש, בין היתר, כי הוא מבין, מדבר ואף קורא בצורה חלקית בשפה העברית מכיוון שעבד בישראל משך 8 שנים בתחום הבנייה. כמו כן, קיבל בית משפט השלום את עדות המפקח, לפיה הסביר למבקש את תוכן הצו בעברית ואמר לו שהוא רשאי להיוועץ בעורך דין. בעניין זה, עמד בית המשפט על העובדה כי חרף העובדה שצו ההרסה הומצא למבקש בשפה העברית גם כן, לא הלן המבקש כי אינו מבין את תוכנו וכי הוא ידע כיצד עליו לפעול לביטולו.

3. ערעור שהגיש המבקש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי נדחה. בערעורו, חזר המבקש וטען כי לא הבין את תוכן הצו להפסקת עבודה כיוון שהצו לא הומצא לו בשפה הערבית, וכי די בכך כדי להוביל לבטלות צו ההרסה שניתן אך בשל הפרתו של הצו להפסקת עבודה. בית המשפט המחוזי קבע כי אין מקום להתערב בממצאי העובדה והמהימנות שנקבעו בעניין זה על ידי בית משפט השלום שהתרשם כי המבקש מבין את השפה העברית ואת תוכנו של הצו להפסקת עבודה. זאת, "גם אם באופן עקרוני ראוי שצווים מהסוג האמור יהיו כתובים הן בעברית והן בערבית".

נימוקי הבקשה

4. בבקשה שלפניי טוען המבקש כי עניינו מעלה שאלה עקרונית והיא האם חלה על המדינה חובה להמציא צו להפסקת עבודה המופנה כלפי תושב פלסטיני בשפה הערבית. עוד טוען המבקש כי לא הפר את הצו להפסקת העבודה כיוון שהצו לא הומצא לו בשפה הערבית ומשכך לא הבין את תוכנו. לפיכך, עותר המבקש להורות על ביטול צו ההרסה שניתן אך בשל הפרת צו הפסקת העבודה.

דין והכרעה

5. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כלל ידוע הוא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים שבהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

6. המבקש מעלה בבקשתו שאלה חשובה ביחס לחובת המדינה להמציא צו להפסקת עבודה לתושבים פלסטינים בשפה הערבית, על מנת שיוכלו להבין את תוכן הצו ולפעול בהתאם. אולם, אף אם תתקבל עמדת המבקש, אין לכך כל משמעות אופרטיבית בנסיבות המקרה דנן. כך, הערכאה הדיונית התרשמה באופן בלתי אמצעי מהמבקש ומראיות נוספות שהונחו לפניה וקבעה כי המבקש מבין עברית וכי הוא הבין את תוכן הצו להפסקת העבודה שעקב הפרתו ניתן צו ההריסה. לפיכך, המבקש משיג, למעשה, על קביעותיו העובדתיות של בית משפט השלום. כידוע, אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות, לא כל שכן כאשר מדובר ברשות ערעור בפני ערכאה שלישית (ראו, למשל, רע"פ 6318/17 עוואד נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה - שפלת הגליל (27.8.2017)), ואף בנסיבות המקרה סבור אני כי מסקנתו של בית משפט השלום, שאושרה על ידי בית המשפט המחוזי, נטועה היטב בראיות שהוצגו. במצב דברים זה, חל אפוא הכלל לפיו אין ליתן רשות ערעור כאשר השאלות העולות בבקשה הן תיאורטיות בלבד ואינן דרושות להכרעה באותו עניין (רע"פ 2457/12 אפרתי נ' מדינת ישראל (3.9.2012)); רע"פ 5169/11 רובין נ' מדינת ישראל (26.7.2011)).

7. הבקשה נדחית אפוא. משכך, בקשת עיכוב הביצוע שהוגשה מתייתרת.

ניתנה היום, ב' בסיון התשע"ט (5.6.2019).

ש ו פ ט